

Nr 331.

Av herr **Johanson** i Hallagården, om *åvägbringandet av mera effektiva säkerhetsanordningar vid järnvägsövergångar å landsväg.*

Under de senare åren har, som känt är, antalet olyckshändelser vid järnvägsövergångar på landsvägar befunnit sig i oavbruten stegring, särskilt i fråga om motorfordon, som i regel framdrivas med stor hastighet. Av sparsamhetsskäl har emellertid statens järnvägar borttagit grindar och bommar, avsedda att trygga trafiksäkerheten vid dylika järnvägsövergångar. Men en aldrig så utpräglad sparsamhetsvän måste reagera inför detta utslag av sparsamhet, som i avsevärd grad ökar riskerna för de vägfärande. Med hänsyn till den alltjämt ökade motortrafiken och den till följd därav reducerade trafiksäkerheten vid berörda järnvägsövergångar, synes ett effektivare skydd vid desamma vara av behovet påkallat.

De moderna skyddsanordningar, som numera finnas vid järnvägsövergångar på landsväg, uppfylla icke allmänhetens berättigade krav på säkerhet och trygghet gentemot olyckshändelser. Vid farligare kurvor, där landsväg och järnväg korsar varandra, kan den vägfärande icke alltid, trots signalanordningarna, i tid observera ett kommande tåg, beroende på att utsikten över järnvägsspåret ej är fri. Det torde sålunda med fog kunna ifrågasättas, huruvida icke vid dylika ur trafiksäkerhetssynpunkt farliga passager mera effektiva skyddsanordningar än de nu befintliga äro av nöden.

Jag har med denna motion velat fästa riksdagens uppmärksamhet på berörda förhållanden, samtidigt som jag även uttalar en önskan, att riksdagen måtte beakta de synpunkter, som här framhållits, och i görligaste mån medverka till åtgärder i syfte att öka trafiksäkerheten vid järnvägsövergångar på landsväg.

I anledning av vad jag sålunda anfört hemställes vördsamt,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att Kungl. Maj:t ville föranstalta en utredning i syfte att åstadkomma bestämmelser, varigenom mera effektiva säkerhetsanordningar än hittills kunna åvägbringas vid sådana järnvägsövergångar på landsväg, där som ovan nämnts särskilt stora risker förefinnas ur trafiksynpunkt.

Stockholm den 29 januari 1926.

Gustav Johanson,
Hallagården.

